

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

Warszawa, 22 sierpnia 2024 r.

DIH-2.707.27.2024.PS

DECYZJA DIH-2 Nr 27.2024

„informacje prawnie chronione oznaczono [xxx]”

Na podstawie art. 138 § 1 ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2024 r. poz. 572), dalej zwanej: Kpa, art. 35 a pkt 9 lit. b, art. 35d ust. 1 pkt 1 i ust. 4, ustawy z 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz.U. z 2024 poz. 1209), w związku z art. 5 ust. 2 ustawy z 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz.U. z 2024 r. poz. 312), Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów po rozpatrzeniu odwołania z 26 czerwca 2024 r. złożonego przez p. Tomasza Konopko ze stałym miejscem wykonywania działalności gospodarczej w Grajewie (zwanej dalej: „przedsiębiorcą” lub „stroną”) od decyzji Podlaskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej nr NP 6.2024 z 26 czerwca 2024 r., wymierzającej:

- obowiązek zapłaty kary pieniężnej w wysokości 10.000,00 zł, w oparciu o art. 35a pkt 9 lit. b w zw. z art. 35d ust. 1 pkt 1 i ust 4 ustawy z 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. z 2024 r. poz. 1209) zwanej dalej ustawą o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, z tytułu wystawienia świadectwa jakości, w którym wartości parametrów paliwa stałego były niezgodne ze stanem faktycznym;
- obowiązek zwrotu kosztów przeprowadzonych badań laboratoryjnych próbki przeznaczonej do badań i próbki kontrolnej węgla kamiennego w sortymencie groszek oraz kwoty stanowiącej równowartość kosztów ich pobrania do badań w wysokości 3.678,00 zł, w oparciu o art. 24 ust. 1a, 4a i 5 w zw. z art. 6c ust. 1 i art. 6d pkt 6 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw,

postanawia utrzymać zaskarżoną decyzję w mocy.

UZASADNIENIE

Przy piśmie z 16 lipca 2024 r. Podlaski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej (dalej: Podlaski WIIH) przekazał do Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów odwołanie wraz z aktami sprawy (sygn. NP.8361.89.2024.LM).

Inspektorzy reprezentujący Podlaskiego WIIH 26 marca 2024 r. działając na podstawie i w ramach upoważnienia numer NP.8361.74.2024 przeprowadzili kontrolę, której zakres przedmiotowy obejmował kontrolę jakości paliw stałych na podstawie ustawy z 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz.U. z 2024 r. poz. 1209)

dalej zwanej: ustawą o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, kontrolę przechowywania kopii zaświadczeń i dokumentów, o których mowa w art. 6b ust. 1 ustawy, przestrzegania obowiązku wystawienia, przekazywania i przechowywania świadectwa jakości paliwa stałego, o którym mowa w art. 6c ww. ustawy, kontrolę przestrzegania zakazu wprowadzania do obrotu paliw stałych, o których mowa w art. 7 ust. 7a ww. ustawy oraz kontrolę przestrzegania przez przedsiębiorców dokonujących obrotu węglem obowiązków wynikających z art. 13 ustawy z 13 kwietnia 2022 r. o szczególnych rozwiązaniach w zakresie przeciwdziałania wspieraniu agresji na Ukrainę oraz służących ochronie bezpieczeństwa narodowego (Dz. U. z 2024 r. poz. 507), dalej zwanej: „ustawą o przeciwdziałaniu wspierania agresji na Ukrainę”.

Czynności kontrolne przeprowadzono w stałym miejscu wykonywania działalności gospodarczej w Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej Rzeczypospolitej Polskiej, dalej jako: „CEIDG”. Kontrolę przeprowadzono w obecności przedsiębiorcy, któremu okazano legitymacje służbowe, zapoznano z tematyką kontroli, przekazano upoważnienie do przeprowadzenia kontroli wraz z pouczeniem o prawach i obowiązkach kontrolowanego.

Ustalono, że w kontrolowanej placówce prowadzona jest sprzedaż paliw stałych przeznaczonych do użycia w gospodarstwach domowych lub w instalacjach spalania o nominalnej mocy cieplnej poniżej 1MW. W momencie wszczęcia kontroli wprowadzono do obrotu paliwa stałe w postaci następujących sortymentów węgla kamiennego: kostka luz- 25 tony, orzech luz - 100 ton, groszek premium 8-25 mm (worek) - 20 ton.

Do kontroli wytypowano węgiel kamienny w sortymencie groszek premium 8-25 mm worek 25 kg. Na podstawie art. 16 ust. 5 i 5a pkt 3 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw oraz art. 13 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu wspierania agresji na Ukrainę zażądano okazania dokumentów dotyczących pochodzenia i jakości badanego paliwa dostarczonego przez dostawcę jak również wystawionego przez przedsiębiorcę. Ustalono, że kraj pochodzenia partii węgla z którego pobrano próbki do badań laboratoryjnych to Kazachstan (oświadczenie nr F/1/24/0000056 bez daty).

Przedsiębiorca przedłożył świadectwo jakości paliw stałych wystawione 21 marca 2024 r. nr 150/DD138 oraz oświadczenie o pochodzeniu węgla nr F/1/24/0000056 bez daty oraz dokument zakupu nr F/1/24/0000056 z 19 lutego 2024 r.

W toku kontroli 26 marca 2024 r. wymienieni w upoważnieniu do przeprowadzenia kontroli pracownicy akredytowanego laboratorium SGS Polska Sp. z o. o. w obecności inspektorów reprezentujących Podlaskiego WIIH z partii węgla kamiennego w sortymencie groszek premium 8-25 mm worek w ilości 20 ton, pobrali próbkę paliwa stałego przeznaczoną do badań nr 0517/24/2937 o masie 140,16 kg i próbkę kontrolną paliwa stałego nr 7544/24/2937 o masie 135,84 kg. Czynność udokumentowano w protokole pobrania próbek paliwa stałego nr 000010. Następnie w tym samym dniu inspektorzy reprezentujący Podlaskiego WIIH, przekazali pobrane próbki paliwa stałego do niezależnego akredytowanego laboratorium SGS Polska Sp. z o.o., według protokołu przyjęcia próbek do badania nr 20/200001499/155-025. Do laboratorium przekazano również kopię świadectwa jakości paliwa stałego przekazanego, wystawionego dla węgla groszek premium 8-25 mm z 21 marca 2024 r. oznaczoną w sposób uniemożliwiający identyfikację przedsiębiorcy.

W toku kontroli ustalono, że w momencie wprowadzania do obrotu paliw stałych przeznaczonych do użycia w gospodarstwach domowych lub instalacjach spalania o nominalnej mocy cieplnej poniżej 1 MW przedsiębiorca wystawia i przekazuje nabywcy świadectwo jakości paliwa stałego. W kontrolowanej placówce nie stwierdzono

wprowadzania do obrotu paliw stałych objętych zakazem, o którym mowa w art. 7 ust. 7a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Placówka nie prowadziła sprzedaży paliw stałych dla odbiorców innych niż gospodarstwa domowe lub instalacje spalania o nominalnej mocy cieplnej poniżej 1 MW.

Protokół kontroli zawierający powyższe ustalenia został sporządzony i odczytany w kontrolowanej placówce oraz podpisany przez przedsiębiorcę bez uwag 26 marca 2024 r. Strona w treści protokołu została prawidłowo pouczona o możliwości zgłoszenia uwag do protokołu kontroli, na podstawie art. 20 ust. 2 ustawy z 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz.U. z 2024 r. poz. 312), dalej zwanej: ustawą o IH. Przedsiębiorca nie skorzystał z przysługującego mu uprawnienia do wniesienia uwag.

Badanie przeprowadzone przez niezależne, akredytowane laboratorium SGS Polska Sp. z o. o. udokumentowane protokołem z badań nr 20/200001499/155-025 z 5 kwietnia 2024 r. po uwzględnieniu dopuszczalnych odchyień, o których mowa w § 2 rozporządzenia Ministra Klimatu i Środowiska z 27 września 2018 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych (Dz. U. z 2022 r. poz. 2856), zwanego dalej „rozporządzeniem w sprawie wymagań jakościowych paliw stałych”, wykazało, że oferowany w dniu kontroli, tj. 26 marca 2024 r. węgiel kamienny w sortymencie groszek premium 8-25 mm, nr próbki paliwa stałego przeznaczonej do badań 0517/24/2937, nie spełniał wymagań jakościowych określonych dla tego rodzaju paliwa w tabeli nr 3 załącznika do ww. rozporządzenia ze względu na zawyżoną zawartość wilgoci całkowitej, który wynosił 14,2% przy maksymalnych wymaganiach jakościowych wynoszących max. 11% i dopuszczalnym odchyleniu wynoszącym $\leq 11,0+0,33\%$. Badanie próbki paliwa stałego przeznaczonej do badań nr 0517/24/2937 wykazało również niezgodność z parametrami wskazanymi przez stronę w treści świadectwa jakości nr 150/DD138 z 21 marca 2024 r. ze względu na:

- zawyżoną zawartość części lotnych która wynosiła 36,71% przy maksymalnych wymaganiach jakościowych wynoszących 30,0% i dopuszczalnym odchyleniu wynoszącym $\leq 30,0+0,6\%$;
- zaniżoną wartość opałową, która wynosiła 24,79 MJ/kg przy minimalnych wymaganiach jakościowych wynoszących 26,9 MJ/kg i dopuszczalnym odchyleniu wynoszącym $\geq 26,90-1$ MJ/kg.

Ponieważ badanie próbki paliwa stałego przeznaczonej do badań nr 0517/24/2937 wykazało niezgodność z parametrami określonymi w rozporządzeniu, w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych w sortymencie groszek premium 8-25 mm, jak również wskazanymi przez stronę w świadectwie jakości paliw stałych nr 150/DD138 z 21 marca 2024 r. badanie próbki kontrolnej nr 7544/24/2937 przeprowadzono z urzędu, zgodnie z art. 22 ust. 7a pkt 2 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Badanie próbki kontrolnej paliwa stałego nr 7544/24/2937 wykonane przez SGS Polska Sp. z o.o., udokumentowane protokołem z badań nr 20/200001499/155-025/K z 5 kwietnia 2024 r. po uwzględnieniu dopuszczalnych odchyień, o których mowa w § 2 rozporządzenia w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych wykazało, że węgiel kamienny w sortymencie groszek premium 8-25 mm, nr próbki kontrolnej 7544/24/2937 nie spełniał wymagań jakościowych określonych dla tego rodzaju paliwa w tabeli nr 3 załącznika do ww. rozporządzenia ze względu na zawyżoną zawartość wilgoci całkowitej, który wynosił 14,0% przy maksymalnych wymaganiach jakościowych wynoszących max. 11% i dopuszczalnym odchyleniu wynoszącym $\leq 11,0+0,33\%$

Badanie próbki paliwa stałego przeznaczonej do badań nr 7544/24/2937 wykazało również niezgodność z parametrami wskazanymi przez stronę w treści świadectwa jakości nr 150/DD138 z 21 marca 2024 r. ze względu na:

- zawyżoną zawartość części lotnych która wynosiła 37,04% przy maksymalnych wymaganiach jakościowych wynoszących 30,0% i dopuszczalnym odchyleniu wynoszącym $\leq 30,0+0,6\%$;
- zaniżoną wartość opałową, która wynosiła 24,86 MJ/kg przy minimalnych wymaganiach jakościowych wynoszących 26,9 MJ/kg i dopuszczalnym odchyleniu wynoszącym $\geq 26,90-1$ MJ/kg.

W związku z powyższym Podlaski WIIH uznał, że badany węgiel kamienny groszek premium 8-25 mm jest niezgodny z parametrami wskazanymi w rozporządzeniu w sprawie wymagań jakościowych i w świadectwie jakości paliwa stałego nr 150/DD138 z 21 marca 2024 r. wystawionym przez stronę.

Podlaski WIIH 17 kwietnia 2024 r. w toku kontroli poinformował przedsiębiorcę o wynikach badań i przekazał egzemplarze protokołów z badań nr 20/200001499/155-025 z 5 kwietnia 2024 r. i nr 20/200001499/155-025/K z 5 kwietnia 2024 r. Strona oświadczyła, że od 26 marca do 17 kwietnia 2024 r. nie dokonała zakupu węgla groszek premium 8-25 mm worek 25 kg. Oświadczone (w aktach sprawy), że dokonano sprzedaży 7 899 kg ww. węgla, w tym 7 399 kg na paragon klientom indywidualnym i 500 kg na fakturę nr 25/03/24/A z 28 marca 2024 r.

Podlaski WIIH w związku ze stwierdzeniem niespełnienia wymagań jakości paliwa stałego wydał 17 kwietnia 2024 r. postanowienie o zabezpieczeniu partii paliwa stałego na czas niezbędny do realizacji zadań kontroli. Podlaski WIIH pismem z 18 kwietnia 2024 r. przestał protokół kontroli NP.8361.89.2024 w celu podpisania przez stronę. Strona została pouczone o możliwości wniesienia uwag na piśmie na podstawie art. 20 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej. Strona otrzymała pismo 22 kwietnia 2024 r. Protokół kontroli został podpisany bez uwag. Decyzją nr. NP.3.2024 z 7 maja 2024 r. Podlaski WIIH uchylił w całości postanowienie o zabezpieczaniu partii paliwa stałego groszek premium 8-25 mm jednocześnie zarządzając wycofanie z obrotu ww. partii paliwa stałego. Decyzję odebrano 9 maja 2024 r.

Pismem z 5 czerwca 2024 r. Podlaski WIIH zawiadomił stronę o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawach:

- wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej z art. 35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, w związku z wprowadzeniem do obrotu paliwa stałego, którego wartości określone przez przedsiębiorcę w wystawionym świadectwie jakości są niezgodne ze stanem faktycznym;
- obowiązku uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań próbki paliwa stałego przeznaczonej do badań, próbki kontrolnej oraz kwoty stanowiącej równowartość kosztów ich pobrania, na podstawie art. 24 ust. 1a, 4a i 5 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.

W treści pisma Podlaski WIIH poinformował stronę, że na podstawie art. 10 § 1 Kpa ma prawo do czynnego udziału w każdym stadium postępowania w szczególności do wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz żądań zgłoszonych w trakcie postępowania, a także do składania wniosków dowodowych. Jednocześnie zwrócono się do strony o przekazanie informacji o wielkości obrotów dotyczącej paliw stałych lub o wartości paliw stałych wprowadzonych do obrotu w roku poprzedzającym rok przeprowadzenia kontroli.

Pisma zostały doręczone stronie 6 czerwca 2024 r. 12 czerwca 2024 r. do Podlaskiego WIIH wpłynęło zeznanie o wysokości osiągniętego dochodu strony za rok 2023 -PIT 36L.

Podlaski WIIH 26 czerwca 2024 r., wydał decyzję nr NP.6.2024, wymierzając stronie:

- obowiązek zapłaty kary pieniężnej w wysokości 10.000,00 zł, w oparciu o art. 35a pkt 9 lit. b w zw. z art. 35d ust. 1 pkt 1 i ust 4 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, z tytułu wystawienia świadectwa jakości, w którym wartości parametrów paliwa stałego były niezgodne ze stanem faktycznym;
- obowiązek zwrotu kosztów przeprowadzonych badań laboratoryjnych próbki przeznaczonej do badań i próbki kontrolnej węgla kamiennego w sortymencie groszek premium 8-25 mm oraz kwoty stanowiącej równowartość kosztów ich pobrania do badań w wysokości 3.678,00 zł, w oparciu o art. 24 ust. 1a, 4a i 5 w zw. z art. 6c ust. 1 i art. 6d pkt 6 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.

W uzasadnieniu decyzji Podlaski WIIH wskazał, że analiza zgromadzonego materiału dowodowego potwierdziła istnienie przesłanek do nałożenia kary pieniężnej, o której mowa w art. 35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw i obowiązku zwrotu kosztów za przeprowadzone badania laboratoryjne. Organ I instancji wskazał, że ustalając wysokość administracyjnej kary pieniężnej wziął pod uwagę wartość paliw stałych wprowadzanych przez stronę do obrotu w momencie rozpoczęcia kontroli, za którą przyjął wartość partii badanego węgla kamiennego w sortymencie groszek premium 8-25 mm. Wartość przedmiotowej partii paliwa stałego nie przekraczała kwoty 200.000,00 zł. Ponadto ustalając wymiar kary organ pierwszej instancji uwzględnił wartość sprzedaży towarów i usług w roku poprzedzającym rok kontroli. Kwota nałożonej kary pieniężnej 10.000,00 zł mieści się w ustawowo określonych granicach i jest adekwatna do stwierdzonego naruszenia. Organ pierwszej instancji przeanalizował również materiał dowodowy pod kątem możliwości zastosowania instytucji odstąpienia od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej i porzucenia na pouczeniu i nie dopatrywał się możliwości zastosowania art. 189f kpa w tej sprawie. Zgodnie z art. 24 ust. 1a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw Podlaski WIIH ustalił wysokość należności pieniężnej, na podstawie faktury VAT nr 10472724 z 16 kwietnia 2024 r. wystawionej przez niezależne akredytowane laboratorium SGS Polska Sp. z o. o. za badanie próbek węgla kamiennego groszek premium 8-25 mm - załącznik nr 1 poz. nr 35 próbka paliwa stałego przeznaczona do badań nr 0517/24/2937 w wysokości 696,00 zł, poz. nr 36 próbka kontrolna nr 7544/24/2937 w wysokości 182,00 zł, załącznik nr 3 poz. nr 28 - koszty pobrania ww. próbek do badań w wysokości 2 800,00 zł. Decyzja została doręczona stronie 27 czerwca 2022 r.

Przedsiębiorca pismem z 10 lipca 2024 r. z zachowaniem ustawowego terminu odwołał się od decyzji Podlaskiego WIIH nr. NP.6.2024 z 26 czerwca 2024 r. i wniósł o uchylenie zaskarżonej decyzji w całości. Strona uważa, że decyzja jest krzywdząca ponieważ nic złego nie uczyniła. Paliwo stałe zostało zakupione w dobrej wierze, że towar spełnia wszelkie wymagania, co do norm podanych w świadectwie jakości. Strona wskazuje, że nie ma możliwości badania jakości, czy też wilgotności paliwa stałego. Towar przyjeżdża w paletach zafoliowany w workach nieprzezroczystych. Strona stawia tezę, że organ powinien wyjaśniać sytuację z firmą, która pakowała paliwo stałe w worki. Strona wioła o odstąpienie od ukarania karą pieniężną, gdyż wymierzona na nią kara pieniężna jest wysoka i bardzo utrudni funkcjonowanie prowadzenia firmy.

Pismem z 1 sierpnia 2024 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (dalej: Prezes UOKiK), zgodnie z art. 10 § 1 Kpa, poinformował Stronę o prawie wypowiedzenia się,

co do zebranych dowodów i materiałów oraz żądań zgłoszonych w trakcie postępowania, składania wniosków dowodowych, a także do zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy w siedzibie Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Pismo zostało doręczone 5 sierpnia 2024 r. Strona nie odpowiedziała na otrzymane zawiadomienie.

Rozpoznając odwołanie, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił i stwierdził.

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji organu I instancji. W toku postępowania organ odwoławczy dokonuje oceny, czy odwołanie strony jest uzasadnione oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

Stosownie do art. 5 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, w sprawach związanych z wykonywaniem zadań i kompetencji Inspekcji, organem właściwym jest wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej. Prezes UOKiK jest organem wyższego stopnia i w związku z powyższym, w ramach nadzoru, jest uprawniony do przeprowadzenia niniejszego postępowania.

Po przeanalizowaniu akt sprawy Prezes UOKiK wyczerpująco zbadał wszystkie istotne okoliczności faktyczne związane ze sprawą oraz zapoznał się z dowodami służącymi ustaleniu stanu faktycznego zgodnie z zasadami prawdy obiektywnej, dokonując przy tym wszechstronnej oceny materiału dowodowego.

Na wstępie należy zauważyć, iż zgodnie z art. 3a ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, paliwa stałe wprowadzane do obrotu z przeznaczeniem do gospodarstw domowych oraz do instalacji spalania o nominalnej mocy cieplnej poniżej 1 MW muszą spełniać wymagania jakościowe określone dla tego rodzaju paliwa ze względu na ochronę środowiska, wpływ na zdrowie ludzi oraz interesy konsumentów. Ponadto zgodnie z art. 7 ust. 7a ustawy zabrania się wprowadzania do obrotu paliw stałych, niespełniających wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2 ww. ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.

Zgodnie z art. 6c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, przedsiębiorca w momencie wprowadzania do obrotu paliwa stałego przeznaczonego dla gospodarstw domowych oraz do spalania w instalacjach o nominalnej mocy cieplnej mniejszej niż 1MW, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a i b, wystawia dokument potwierdzający spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2 ww. ustawy, zwany „świadectwem jakości”. Za paliwa stałe w myśl art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a, b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw uznaje się m.in.: węgiel kamienny, brykiety lub pelety zawierające co najmniej 85% węgla kamiennego oraz produkty w postaci stałej otrzymywane w procesie przeróbki termicznej węgla kamiennego lub węgla brunatnego przeznaczone do spalania. Zakres przedmiotowy świadectwa jakości zdefiniowany jest w art. 6d ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.

Zgodnie z art. 6d pkt 6 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw przedsiębiorca wprowadzający paliwa stałe do obrotu ma obowiązek w świadectwie jakości wskazać wartości parametrów paliwa stałego, dla którego jest wystawiane świadectwo jakości, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2 ww. ustawy.

Z powołanych wyżej przepisów, wynika iż przedsiębiorcy wprowadzając paliwa stałe do obrotu są obowiązani do wystawiania świadectwem jakości, tj. dokumentu potwierdzającego spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w przepisach szczególnych oraz deklarowanych rzeczywistych parametrów. Przedsiębiorca, wprowadzający do obrotu paliwo stałe, który wystawia świadectwo jakości, w którym wartości parametrów paliwa stałego są niezgodne ze stanem faktycznym podlega karze pieniężnej na podstawie art.35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.

Zgodnie ze wzorem świadectwa jakości opublikowanym w załączniku do rozporządzenia Minister Klimatu i Środowiska 23 grudnia 2022 r. wydał rozporządzenie w sprawie wzoru świadectwa jakości paliw stałych (Dz. U. z 2022 r. poz. 2843), wartości parametrów jakościowych wskazanych przez przedsiębiorcę wskazuje się poprzez przedstawienie granicznych wartości parametrów dla paliwa stałego z uwzględnieniem dopuszczalnych poziomów odchyień określonych w rozporządzeniu w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych, czyli jako przedział jednostronnie domknięty wskazujący minimalną lub maksymalną wskazaną wartość.

W myśl art. 24 ust. 1a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, jeżeli przeprowadzone badania wykazały, że paliwo stałe nie spełnia wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2 lub wartości parametrów paliwa stałego są niezgodne z parametrami wskazanymi w świadectwie jakości, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej, w drodze decyzji, nakłada na kontrolowanego obowiązek uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań próbki paliwa stałego przeznaczonej do badań i badań próbki kontrolnej oraz kwoty stanowiącej równowartość kosztów ich pobrania do badań. Jak stanowi ust. 4a wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej ustala wysokość należności pieniężnej, o której mowa w ust. 1a, na podstawie faktury wystawionej przez kierownika akredytowanego laboratorium lub innego akredytowanego podmiotu, który dokonał pobrania próbek paliwa stałego, oraz faktury wystawionej przez kierownika akredytowanego laboratorium, które wykonało badania próbki paliwa stałego i próbki kontrolnej paliwa stałego. Zgodnie z ust. 5 kontrolowany jest obowiązany uiszczyć należność pieniężną, o której mowa w ust. 1 i 1a, na rachunek właściwego wojewódzkiego inspektora Inspekcji Handlowej.

Biorąc powyższe pod uwagę, należy podkreślić, iż organ odwoławczy opiera się na dowodach zebranych w toku toczącego się postępowania. Dowodami w sprawie są protokół kontroli z 26 marca 2024 r. (nr akt kontroli sygn. NP.8361.74.2024) wraz z załącznikami, protokoły z badań nr 20/200001499/155-025 z 5 kwietnia 2024 r. i nr 20/200001499/155-025/K z 5 kwietnia 2024 r., protokół kontroli z 18 kwietnia 2024 r. (nr akt kontroli sygn. NP.8361.89.2024) wraz z załącznikami oraz akta postępowania administracyjnego wszczętego pismem z 5 czerwca 2024 r.

Z treści protokołu kontroli z 26 marca 2024 r. (nr akt kontroli sygn. NP.8361.74.2024) jednoznacznie wynika, iż próbkę paliwa stałego nr 0517/24/2937 o masie 140,16 kg i próbkę kontrolną paliwa stałego nr 7544/24/2937 o masie 135,84 kg, pobrano 26 marca 2024 r. w należącym do strony składzie opału z partii węgla kamiennego groszek premium 8-25 mm o masie 20 ton w workach. Czynność ta została udokumentowana protokołem pobrania próbek paliwa stałego nr 000010. Niewątpliwy jest fakt, iż badania przeprowadzone przez akredytowane, niezależne laboratorium SGS Polska Sp. z o.o., udokumentowane protokołami z badań nr 20/200001499/155-025 z 5 kwietnia 2024 r. i nr 20/200001499/155-025/K z 5 kwietnia 2024 r., po uwzględnieniu dopuszczalnych odchyień, o których mowa w § 2 rozporządzenia w sprawie wymagań jakościowych wykazały i potwierdziły, że badane paliwo

stałe nie spełniało wymagań jakościowych określonych dla tego rodzaju paliwa w załączniku w tabeli nr 3 do ww. rozporządzenia ze względu na zawyżoną zawartość wilgoci całkowitej oraz wskazanych przez stronę w świadectwie jakości nr 150/DD138 z 21 marca 2024 r. ze względu na zawyżoną zawartość części lotnych i zaniżoną wartość opałową.

Badanie próbki paliwa stałego przeznaczonej do badań nr 0517/24/2937 oraz próbki kontrolnej nr 7544/24/2937 wykazało, że parametr zawartość wilgoci całkowitej nie spełniał wymagań jakościowych określonych dla tego rodzaju paliwa w tabeli nr 3 załącznika do ww. rozporządzenia w sprawie wymagań jakościowych paliw stałych, który wynosił w próbce nr 0517/24/2937 - 14,2% oraz w próbce kontrolnej nr 7544/24/2937 - 14,0% przy maksymalnych wymaganiach jakościowych wynoszących max. 11% i dopuszczalnym odchyleniu wynoszącym $\leq 11,0+0,33\%$

Badanie próbki paliwa stałego przeznaczonej do badań nr 0517/24/2937 oraz próbki kontrolnej nr 7544/24/2937 wykazało również niezgodność z parametrami wskazanymi przez stronę w treści świadectwa jakości nr 150/DD138 z 26 marca 2024 r. ze względu na:

- zawyżoną zawartość części lotnych która wynosiła w próbce nr 0517/24/2937 - 36,71% oraz w próbce kontrolnej nr 7544/24/2937 - 37,04% przy maksymalnych wymaganiach jakościowych wynoszących 30,0% i dopuszczalnym odchyleniu wynoszącym $\leq 30,0+0,6\%$;
- zaniżoną wartość opałową, która wynosiła w próbce nr 0517/24/2937 - 24,79 MJ/kg oraz w próbce kontrolnej nr 7544/24/2937 - 24,86 MJ/kg przy minimalnych wymaganiach jakościowych wynoszących 26,9 MJ/kg i dopuszczalnym odchyleniu wynoszącym $\geq 26,90-1$ MJ/kg.

Przeprowadzając ponownie postępowanie Prezes UOKiK stwierdził, że zgodne ze stanem faktycznym było stwierdzenie przez organ I instancji, że badane paliwo stałe jest niezgodne z parametrami wskazanymi w rozporządzeniu w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych jak również z parametrami wskazanymi w wystawionym przez stronę świadectwie jakości nr 150/DD138 z 21 marca 2024 r. Tym samym nie ulega wątpliwości, że strona wystawiła świadectwo jakości, w którym wartości parametrów jakościowych były niezgodne ze stanem faktycznym.

Z treści przytoczonego uprzednio art. 35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw wynika, że podmiot wprowadzający do obrotu paliwo stałe, który wystawia świadectwo jakości, w którym wartości parametrów są niezgodne ze stanem faktycznym podlega karze pieniężnej. Organ odwoławczy stwierdził również, że wysokość nałożonej kary pieniężnej została określona zgodnie z treścią art. 35c ust. 5 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, który stanowi, że wysokość kary pieniężnej wymierzanej w przypadkach, o których mowa w art. 35a pkt 9 i 10, wynosi:

- 1) od 10.000,00 zł do 25.000,00 zł - w przypadku gdy wartość wprowadzanego do obrotu paliwa stałego nie przekracza kwoty 200.000,00 zł,
- 2) od 25.001,00 zł do 100.000,00 zł - w przypadku gdy wartość wprowadzanego do obrotu paliwa stałego przekracza kwotę 200.000,00 zł.

Zgodnie z art. 35d ust. 4 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw organ I instancji ustalając wysokość kar pieniężnych uwzględnia dotychczasową działalność przedsiębiorcy dokonującego naruszenia, wielkość obrotu z tej działalności lub wartość paliw stałych wprowadzonych do obrotu przez tego przedsiębiorcę w roku poprzedzającym rok przeprowadzenia kontroli. Podlaski WIIH ustalając wysokość administracyjnej kary pieniężnej przyjął za podstawę wartość wprowadzanej do obrotu w momencie rozpoczęcia

kontroli partii paliwa stałego, z której pobrano próbki do badań, która zgodnie z ustaleniami kontroli nie przekraczała kwoty 200.000,00 zł, oraz wartość paliw stałych wprowadzonych do obrotu w roku poprzedzającym rok kontroli. Ponieważ ustalona wartość wprowadzanych do obrotu w momencie rozpoczęcia kontroli paliw stałych nie przekroczyła kwoty 200.000,00 zł, Podlaski WIIH uznał, że zasadnym było nałożenie na stronę kary w wysokości 10.000,00 zł, która zawiera się w przedziale wskazanym w art. 35c ust. 5 pkt 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów rozpatrując odwołanie Strony przeanalizował zgromadzony w sprawie materiał dowodowy pod kątem możliwości zastosowania art. 189f § 1 Kpa. Przepis ten wskazuje wprost, jakie przesłanki muszą zostać spełnione, aby organ mógł odstąpić od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestać na pouczeniu. Są to:

- waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa lub
- za to samo zachowanie prawomocną decyzją na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej lub strona została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.

Organ odwoławczy stwierdził, że zamierzonym efektem wprowadzenia obowiązku wystawiania świadectw jakości ma być uporządkowanie rynku paliw stałych i umożliwienie konsumentom zakupu paliw stałych spełniających wymagania jakościowe dla paliw przeznaczonych do sektora komunalno-bytowego oraz umożliwienie kupującemu uzyskania rzetelnej i wyczerpującej informacji na temat nabywanego produktu. Jak wynika z materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie strona wystawiła świadectwo jakości, w którym wartości parametrów jakościowych są niezgodne ze stanem faktycznym po uwzględnieniu dopuszczalnych odchyień o których mowa w § 2 rozporządzenia w sprawie wymagań jakościowych paliwa stałego. Wyniki te nie są zgodne z wartościami parametrów jakościowych wskazanymi przez Stronę w świadectwie. Również ustalone w wyniku przeprowadzonych badań laboratoryjnych faktyczne wartości parametrów jakościowych nie mieszczą się w granicach określonych w tabeli nr 3 załącznika do rozporządzenia w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych. Z treści art. 3a ust 2 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliwa wynika, że wymagania jakościowe dla paliw stałych przeznaczonych do użycia w gospodarstwach domowych lub instalacjach spalania o nominalnej mocy cieplnej poniżej 1MW, oraz dopuszczalny poziom odchylenia od tych wymagań, zostały ustalone z uwzględnieniem stanu wiedzy technicznej w tym zakresie wynikającej z badań tych paliw, a także doświadczeń w ich stosowaniu, ze szczególnym uwzględnieniem potrzeby poprawy jakości powietrza, w tym ograniczenia emisji do powietrza gazów cieplarnianych i innych substancji. Podkreślenia wymaga również fakt, że zabrania się wprowadzania do obrotu paliw stałych niespełniających wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3 ust. 3a ust. 2 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliwa (art 7 ust. 7a pkt.3).

Wojewódzki Sąd Administracyjny orzekając w jednej ze spraw z zakresu przestrzegania przepisów ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw wskazał „*W ocenie Sądu, działania przedsiębiorcy polegające na wypisaniu w świadectwie jakości danych niezgodnych ze stanem faktycznym, stanowią istotne naruszenie przepisów ustawy o systemie monitorowania jakości paliw, bowiem wprowadzają konsumentów błąd, co do*

jakości paliwa i stanowią nieuczciwą, w konsekwencji niedopuszczalną reklamę wyrobu. W ocenie Sądu działanie polegające na wykazaniu, w świadectwie jakości właściwości danego produktu, których on w rzeczywistości nie posiada, mają negatywny wpływ na pewność obrotu gospodarczego i mogą powodować eliminowanie konkurencji, która takich praktyk nie stosuje podając wartości paliw stałych zgodnie ze stanem faktycznym. Ponadto świadectwo jakości ma zapewnić rzetelność podawanych informacji w obrocie gospodarczym w szczególności w odniesieniu do konsumentów, którzy nie mają środków do weryfikacji danych podawanych przez przedsiębiorcę”.(por. wyrok WSA z 16 marca 2021 r. VI SA/Wa 2443/20).

Na gruncie rozpatrywanej sprawy oznacza to, że nie spełniła się przesłanka znikomej wagi naruszenia prawa, kiedy mamy do czynienia z paliwem, które nie spełnia określonych prawem wymagań i wymagań zadeklarowanych przez stronę w wystawionym świadectwie jakości. Przyjmując, że strona zaprzestała wprowadzać przedmiotowe paliwo stałe do obrotu (zostało ono wycofane z obrotu decyzją Podlaskiego WIIH nr NP.3.2024 z 7 maja 2024 r.), nie można uznać, że ziszczyły się przesłanki do zastosowania art. 189f § pkt 1 do odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaniu na pouczeniu.

Dalsza analiza zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego wykazała, że na stronę za to samo zachowanie tj. wystawienie wymaganych prawem świadectw jakości paliwa stałego, w których wartość parametrów jakościowych była niezgodna ze stanem faktycznym nie została uprzednio nałożona przez inny uprawniony organ administracji publicznej prawomocną decyzją administracyjna kara pieniężna lub, że została ona prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna. Prezes UOKiK zwraca uwagę, że wystawienie świadectwa jakości, w którym wartości parametrów paliwa stałego są niezgodne ze stanem faktycznym stanowi naruszenie o charakterze deliktu administracyjnego, które zagrożone jest karą pieniężną określoną w art. 35a pkt 9 lit. b) ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, zaś do nałożenia tej kary uprawniony jest wyłącznie wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej.

Wobec powyższego Prezes UOKiK rozpatrując odwołanie strony uznał, że materiał dowodowy zgromadzony w sprawie nie zawiera żadnych przesłanek uzasadniających zastosowanie art. 189f § 1 Kpa, czyli do odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej i zastosowania pouczenia. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów przeanalizował również możliwość zastosowania art. 189 f § 2 Kpa. W przypadku decyzji związanych, gdzie w przepisach prawa wskazany jest termin wykonania konkretnego obowiązku, zaprzestanie naruszenia prawa po wskazanym w ustawie terminie nie może być kwalifikowane jako zaprzestanie naruszenia prawa, o którym mowa w art. 189f § 2 Kpa. Na podstawie art. 6c ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw strona była zobowiązana do wystawienia świadectwa jakości paliwa stałego zawierającego informację o rzeczywistych parametrach paliwa stałego w momencie wprowadzania go do obrotu i jak wynika z materiału dowodowego obowiązkowi temu uchybiła. Przywołany przepis jasno określa, że wykonanie obowiązku powinno nastąpić w momencie wprowadzania paliwa stałego do obrotu. Okoliczności i waga naruszenia prawa nie budzą wątpliwości, co do istnienia przesłanek faktycznych uzasadniających nałożenie kary pieniężnej. W konsekwencji przepis art. 189 f § 2 Kpa, nie ma zastosowania w niniejszym postępowaniu. Fakt niespełnienia przez paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w ww. rozporządzeniu sprawia, że przedsiębiorca nie ma możliwości usunięcia naruszeń prawa ani też naprawienia skutków naruszenia prawa

dlatego też w rozpatrywanej sprawie nie zaistniały również okoliczności, o których mowa w art. 189f § 2 kpa. Jedynym działaniem jakie mogło zostać podjęte w tym stanie faktycznym było wycofanie przedmiotowego paliwa stałego z obrotu.

Podsumowując powyższe, należy stwierdzić, że w tej sprawie nie spełniły się przesłanki uzasadniające zastosowanie art. 189f Kpa.

Przeprowadzone badania laboratoryjne wykazały niezgodność wartości parametrów jakościowych z deklaracją zawartą w świadectwie jakości świadectwa jakości nr 150/DD138 z 21 marca 2024 r. oraz w rozporządzeniu w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych i zgodnie z przepisami art. 24 ust. 1a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, organ pierwszej instancji jest zobowiązany również do nałożenia na stronę obowiązku zwrotu kosztów pobrania i badania próbek paliwa stałego. Zgodnie z art. 24 ust. 1a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw Podlaski WIIH prawidłowo ustalił wysokość należności pieniężnej, na podstawie faktury VAT nr 10472724 z 16 kwietnia 2024 r. wystawionej przez niezależne akredytowane laboratorium SGS Polska Sp. z o. o. za badanie próbek węgla kamiennego groszek premium 8-25 mm - załącznik nr 1 poz. nr 35 próbka paliwa stałego przeznaczona do badań nr 0517/24/2937 w wysokości 696,00 zł, poz. nr 36 próbka kontrolna nr 7544/24/2937 w wysokości 182,00 zł, załącznik nr 3 poz. nr 28 - koszty pobrania ww. próbek do badań w wysokości 2 800,00 zł. Łączny koszt do zwrotu to 3.678,00 zł.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów po ponownym przeprowadzeniu postępowania postanowił o nieuwzględnieniu wniosku strony o zmianę zaskarżonej decyzji i odstąpieniu od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej ponieważ decyzja nie narusza przepisów postępowania, a zgromadzony materiał dowodowy umożliwił jej pełne wyjaśnienie i rozstrzygnięcie.

Odnosząc się do zdania strony, iż miała uzasadnione przekonanie co do rzetelności otrzymanego świadectwa jakości od dostawcy i że organ powinien wszelkie niezgodności wyjaśniać z firmą która węgiel pakowała, należy uznać, że jest on niezasadny.

Stosownie do treści art. 6c ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw przedsiębiorca w momencie wprowadzenia do obrotu paliwa stałego, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a i b wystawia dokument (świadectwo jakości) potwierdzający spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2 ww. ustawy. Treść przepisu wprost wskazuje, że „wymagania jakościowe”, które winny zostać wskazane w dokumencie jakim jest „świadectwo jakości” zostały określone w przepisach wydanych na podstawie ustawowej delegacji zawartej w art. 3a ust.2 ww. ustawy.

Zgodnie z art. 6c ust. 2 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw kopia świadectwa jakości poświadczona za zgodność z oryginałem przez przedsiębiorcę wprowadzającego do obrotu paliwo stałe jest przekazywana każdemu podmiotowi, który nabywa paliwo stałe.

Z powołanych powyżej przepisów, wynika iż przedsiębiorcy są obowiązani do wystawiania dokumentu potwierdzającego spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w przepisach szczególnych, zwanego świadectwem jakości - wprowadzając je do obrotu. Prezes Urzędu Konkurencji i Konsumentów wyjaśnia, że świadectwo jakości paliw stałych spełnia również rolę informacyjną i ma zapewnić nabywcy danej konkretnej partii

paliwa rzetelną i zgodną ze stanem faktycznym informację o cechach użytkowych wyrażonych wartościami parametrów jakościowych. Wynika to z art. 6d pkt 6 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, w którym ustawodawca zobligował przedsiębiorcę wprowadzającego do obrotu paliwo stałe do wskazania w treści świadectwa jakości, wartości parametrów paliwa, dla którego jest wystawiane świadectwo jakości określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2. Niezależnie od terminu zakupu paliwa stałego oraz okresu jego składowania i warunków w jakich było przechowywane, to na przedsiębiorcy wprowadzającym do obrotu ciąży obowiązek aby parametry wskazane w wystawionym przez niego świadectwie jakości dla paliwa stałego były zgodne z rzeczywistymi parametrami paliwa wprowadzonego do obrotu. Zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt 14a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw przez wprowadzanie do obrotu paliw stałych rozumie się sprzedaż lub inną formę zbycia paliw stałych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, z przeznaczeniem do użycia w gospodarstwach domowych oraz instalacjach spalania o nominalnej mocy cieplnej mniejszej niż 1 MW. Zgodnie z ww. wykładnią paliwo stałe na każdym etapie obrotu jest wprowadzane do obrotu. Uświadomić należy stronie, że to ona jest odpowiedzialna za parametry zawarte w wystawionym przez siebie świadectwie jakości, aby były zgodne ze stanem faktycznym. Naruszenie tego obowiązku stanowi delikt administracyjny, o którym mowa w art. 35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (wyrok NSA w dniu 7 października 2021 r. sygn. akt II GSK 1055/21.).

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów podziela również w pełni pogląd Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w wyroku Sygn. akt V SA/Wa 266/21 z 8 kwietnia 2021 r. wyrażony w innej sprawie z zakresu przestrzegania przepisów ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw wydanym w innej sprawie dotyczącej naruszenia przepisów ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw poprzez wystawienie świadectwa jakości, w którym wartości parametrów jakościowych były niezgodne ze stanem faktycznym wskazał, że *„przedsiębiorca wprowadzający do obrotu paliwo samodzielnie odpowiada za jakość paliwa w chwili wprowadzenia tego paliwa do obrotu, a celem nałożonego na niego obowiązku wystawienia świadectwa jakości paliw jest zapewnienie rzetelnej i wyczerpującej informacji nabywców (konsumentów) odnośnie parametrów nabywanego produktu. Nieprawidłowe oznaczenie rodzaju węgla oferowanego do sprzedaży w składzie i przez to przypisanie do niego świadectwa jakości wystawionego przez skarżącego dla innego rodzaju węgla, nie może zwalniać strony z odpowiedzialności za brak prawidłowego wystawienia świadectwa jakości dla konkretnej oferowanej partii paliwa stałego. Wystawione przez skarżącego świadectwo, bez względu na przyczyny, które spowodowały wystawienie świadectwa o treści niezgodnej ze stanem faktycznym, narusza art. 6c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.”*

W ocenie Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów decyzja organu pierwszej instancji odpowiada prawu ponieważ sankcja nałożona na podstawie art. 35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, została nałożona z uwagi na to, że przedsiębiorca wystawił świadectwo jakości do paliw stałych wprowadzanych do obrotu, w którym wartości parametrów jakościowych paliwa stałego były niezgodne ze stanem faktycznym. Organ odwoławczy wyjaśnia, że odpowiedzialność przedsiębiorcy na podstawie art. 35a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, ma charakter obiektywny i jest niezależna od winy strony, działań innych osób lub okoliczności

popelnienia czynu, co oznacza, że kara pieniężna jest skutkiem zaistnienia stanu niezgodnego z prawem. Sankcja jest stosowana w przypadku popelnienia tzw. deliktu administracyjnego. W rozpatrywanej sprawie zaistniał stan niezgodny z prawem, bowiem strona wystawiła świadectwo jakości dla paliw stałych, w którym wartości parametrów paliwa stałego były niezgodne ze stanem faktycznym. Organ I instancji był więc zobligowany do nałożenia na stronę karę pieniężną a nie innemu podmiotowi gospodarczemu bowiem to strona wprowadzała paliwo stałe do obrotu, dowodem czego jest świadectwo jakości z 21 marca 2024 r. nr 150/DD138.

W związku z powyższym, wymierzoną karę pieniężną oraz kwotę stanowiącą równowartość kosztów przeprowadzonych badań próbki i próbki kontrolnej paliwa stałego oraz kwoty stanowiącej równowartość kosztów ich pobrania należy wpłacić na rachunek Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Białymstoku wskazany w decyzji Nr NP 6.2024 z 26 czerwca 2024 r. z w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary oraz nałożenia kosztów stała się ostateczna.

W związku ze zgłaszaną przez stronę sytuacją, że nałożona kara pieniężna bardzo utrudni funkcjonowanie firmy, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wskazuje, że zgodnie z art. 189 k § 1 Kpa organ administracji publicznej, który nałożył administracyjną karę pieniężną (Podlaski WIH), na wniosek strony, w przypadkach uzasadnionych ważnym interesem publicznym lub ważnym interesem strony, może udzielić ulg w wykonaniu administracyjnej kary pieniężnej przez:

- 1) odroczenie terminu wykonania administracyjnej kary pieniężnej lub rozłożenie jej na raty;
- 2) odroczenie terminu wykonania zaległej administracyjnej kary pieniężnej lub rozłożenie jej na raty;
- 3) umorzenie administracyjnej kary pieniężnej w całości lub części;
- 4) umorzenie odsetek za zwłokę w całości lub części.

Zważywszy na przedstawione okoliczności należało postanowić, jak w sentencji.

Decyzja niniejsza jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stosunkowy, zależny od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
 - 1) do 10.000,00 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100,00 zł;
 - 2) ponad 10.000,00 zł do 50.000,00 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400,00 zł;
 - 3) ponad 50.000,00 zł do 100.000,00 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500,00 zł;

- 4) ponad 100.000,00 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000,00 zł i nie więcej niż 100.000,00 zł.
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądowo - administracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Prawo pomocy obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienia adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego.
4. W zakresie nieuregulowanym w ustawie do kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy Działu IVa ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 572).

Podstawa prawna pouczenia

art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1, art. 230, art. 243 § 1, art. 244 § 1 ustawy z 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2024 r. poz. 935); § 2 ust. 6 rozporządzenia Rady Ministrów z 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami (Dz. U. z 2021 r. poz. 535).

Z up. Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Anna Janiszewska
Zastępca Dyrektora
Departamentu Inspekcji Handlowej
/podpisano elektronicznie/

Otrzymują:

- 1 [xxxxx]
- 2 Podlaski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej
- 3 a.a.